

og Jaaborg. Jeg beklager meget, at man anlægger Jærnbaner og vælger Jærnbanelinier efter politiske Luner, thi disse kunne skifte, men Jærnbanerne blive liggende, hvor man en Gang har lagt dem. Men da man nu en Gang har faaet denne Jærnbane — og den kan jo ikke forandres — er det rigtigt at fortsætte den som Statsbane, som det den Gang var forudsat, fra Ringe til Nyborg. Jeg kan som de foregaaende ærede Talere, det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen) og fra Trø (Brochenhuus-Schack) ikke se nogen Grund til at gøre store Forordringer, hverken til de Tilbud, der skulle heds fra vedkommende Befolknings Side og heller ikke stille saa store Forordringer til, hvad det private Jærnbanelsskab, det nydnyttede Selskab, som nu driver Ringe—Jaaborgbanen, skal svare for at faa den eventuelle Bane i Forpagtning, og det forsauser mig at se, at Landstinget har villet foreslaa og fastholde sit Forslag om at kræve 3 pCt. i Afgift af det Stykke Bane, der her er Tale om, mellem Ringe og Nyborg, samtidig med, at man hørte ved Behandlingen af en anden Sag i Landstinget ærede Landstingsmænd udtale deres evige Glæde og Tilfredshed over, naar Statsbanen overhovedet kunde give 2 pCt., mere maatte man ikke forlange, at det skulde blive, og det var aldeles ubilligt, naar man her i Tinget havde ment, at de kunde give noget mere; i samme Mandedræt, som man udtalte sin Tilfredshed med, naar Statsbanerne gennemgaaende kunde give 1 pCt.—2 pCt., kræver man paa et saadant Stykke Bane 3 pCt. Det er der ingen god Mening eller Konsekvens i. Jeg maa derfor ogsaa se den Maade, hvorpaa denne Sag er bleven behandlet, som et Stykke Bisnepolitik og ikke andet. Det er ganske vist en fin Form for Bisnepolitik: Man lader, som man behandler Sagen, og lader, som man vil gøre noget for den, men man giver den Gist, som det ærede Medlem fra Trø (Brochenhuus-Schack) ganske korrekt har udtalt, idet man ved, at de Forordringer, man her stiller, ere Forordringer, som ville have til Følge, at dette Baneanlæg ikke kan gennemføres. Jeg haaber derfor, at der i dette Ting skal vise sig en noget anden Opfattelse, og jeg haaber, at dette Ting vil støtte Ministeren i at gennemføre det Lovforslag, han har fremsat, dog med Undtagelse af Størelsen af det Tilbud, som kræves af vedkommende Egn. Jeg er fuldt enig med de ærede Medlemmer fra Nyborg og Trø i, at man ikke bør stille saa strenge Forordringer til vedkommende Egn. Dertil ere Lidere ikke, og der er ingen Anledning til, det gen-

tager jeg, at stille saa stærke Krav til de fynske Egne, hvor der er Tale om Baner, naar man ikke stiller lignende Krav til andre Egne her i Landet.

N. Jensen: Ja, det kan jo ikke andet end glæde mig at høre, at de forfællige Udtalelser her i Salen angaaende denne Sag gaa i Retning af det, jeg har udtalt, og jeg vil haabe, at det maa blive et Fingerpeg for det kommende Udvalg. Naar jeg vil gøre en enkelt Bemærkning, er det i Anledning af en Udtalelse af den højtærede Minister, idet han gentog sine Udtalelser fra Landstinget, at han fandt, at Bestemmelsen i Loven af 16de Juli 1879 var af den Bestaaffenhed, at man absolut og navnlig fra Regeringens Side maatte fremkomme med et saadant Lovforslag. Det var Forudsaetningen, hvad jeg allerede havde udtalt, og det er jeg fuldt ud enig med den ærede Minister, men paa den anden Side, naar den ærede Minister udtalte, at Rigsdagen maatte staa frit over for et saadant Spørgsmaal, skal jeg dertil bemærke: ja, selvfølgelig kan en Rigsdag i Dag ikke binde en kommende Rigsdag. Det erkender jeg; der er altsaa ingen juridisk Forpligtelse, men det forekommer mig i alt Fald, at man har en moralsk Forpligtelse, i ethvert Fald da til at overveje Sagen og se, om der er anderledes uovervindelige Hindringer til Stede, end man kan komme over. Naar saa den højtærede Minister siger, at idet man erkendte, at Vilkaarene i dette Stykke vare fuldt ud fete Fyldest, maatte man ogsaa erkende, at de vare fete Fyldest ved Bestemmelsen om de 80,000 Kr. pr. Banemil som Tilbud fra Egnen — det var nemlig det samme, som der var ydet fra Egnen omkring Ringe—Jaaborg Banen — saa skal jeg villig erkende, at saa stort var Tilskuddet jo der, men vi have senere, som jeg ogsaa nævnte, vedtaget Slagelse—Næstved Banen med et langt mindre Tilbud, kun det halve, og derfor forekommer det mig, at der kan være god Grund til at tage under Overvejelse, om man ikke bør gaa noget længere ned med dette Tilbud. Da jeg tillod mig at nævne en Sum saasom 60,000 Kr., og den højtærede Minister ikke udtalte sig derimod, vil jeg haabe, at det, hvis det eventuelle Udvalg skulde finde noget saadant passende, vil lykkes at gennemføre Forslaget paa en saadan eller en lignende Maas. — Hvad angaar de Udtalelser, der saaldt fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgtres (Brochenhuus-Schack), om at Forslaget havde faaet Gist i det andet Ting, er jeg tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem har Ret, for saa vidt det da ikke bliver ændret. Men